

РЕШЕНИЕ

№ 5864

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 03.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **5856** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 28 от Закона за хазарта /ЗХ/ във вр. чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.166, ал.2 от Данъчнопроцесуалния кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от „Джокер Клуб“ЕООД-гр.Р., с ЕИК[ЕИК], подадено чрез адв.Г., срещу Решение №000030-5325/07.06.2022г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искане с вх.№94-К-180/23.05.2022г. за възстановяване на платена от жалбоподателя по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал.6 ЗХ в размер на 25 000лв. В жалбата се излагат твърдения, че решението е незаконосъобразно, тъй като неправилно изп.директор на НАП е приел, че за издаване на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати, се дължат в условията на кумулативност две такси – такава по чл. 30, ал.1 ЗХ и по чл. 30, ал.6, пр. първо ЗХ, като не е съобразил разпоредбата на чл. 30, ал.7 ЗХ, според която за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, се събират само таксите по ал.1. Посочва, че дружеството се облага с алтернативен данък по ЗКПО, тъй като извършваната от него дейност попада в разпоредбите на чл. 242, ал.1 ЗКПО. Моли за отмяна на оспореното решение. Претендира за направените по делото разноски.

В съд.з. жалбоподателят „Джокер Клуб“ЕООД-гр.Р., р.пр., не изпраща представител. От процесуалния му представител адв.Г. е постъпило писмено становище, с което се поддържа жалбата.

Ответната страна – изпълнителния директор на НАП, р.пр., не изпраща

представител в съд.з. В представено по делото писмено становище от юриск.К. се оспорва жалбата. Излага съображения, че двете такси чл. 30, ал.1 ЗХ и по чл. 30, ал.6 ЗХ се дължат кумулативно и на различно правно основание една от друга. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 29.11.2021г. е депозирано искане от „Джокер Клуб“ЕООД, с вх.№26-Д-1739/29.11.2021г. за издаване на първоначален лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати по ЗХ за срок от 5 години в игрална зала с адрес: [населено място], [улица], вх.Б-партер.

По подадено от жалбоподателя заявление, с решение № 000030-550/20.01.2022г. на изпълнителния директор на НАП е издаден лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от 5 години в игрална зала с адрес: [населено място], [улица], вх.Б-партер, с 18 броя игрални автомата с 18 броя игрални места.

Безспорно е по делото, че с платежно нареждане от 21.01.2022г. „Джокер Клуб“ЕООД е заплатило към НАП държавна такса в размер на 25 000 лв., с основание чл. 30, ал.6 ЗХ, както и че е заплатена и 7 800лв. такса - с основание такса по чл.30, ал.1 ЗХ във вр. с чл.3, ал.1, т.4, б.“а“ от Тарифата за таксите, които се събират по ЗХ /ТТЗХ/, дължима на основание чл.30, ал.7 ЗХ.

Със заявление вх.№94-к-180/23.05.2022г., жалбоподателят е поискал от НАП да му бъде възстановена сумата от 25 000 лв., като недължимо платена. Излага съображения за това, че дължи единствено таксата от 7 800 лв., на основание чл. 30, ал.1 ЗХ, и не дължи таксата от 25 000 лв., която е платена на основание чл. 30, ал.6 ЗХ и само, за да получи удостоверението за действието на лиценза.

С решение № 000030-5325/07.06.2022г. изпълнителният директор на НАП е оставил без уважение заявлението на жалбоподателя за възстановяване на платената с платежно нареждане от 21.01.2022 г. по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал.6 ЗХ в размер на 25 000 лв.

Жалбата срещу решенето е подадена на 10.06.2022г. чрез ответния орган.

При така установената фактическа обстановка, като извърши проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена срещу подлежащ на обжалване административен акт, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, подало заявлението, по което ответника се е произнесъл с процесното решение. По съществуването ѝ съдът взе предвид следното:

Оспореното решение е издадено от изпълнителния директор на НАП, на основание чл. 17, ал.1, т.16 ЗХ, съгласно която разпоредба изпълнителния директор на НАП е органът, който осъществява дейността по издаване и продължаване на лицензите за организиране на хазартни игри, както и има правомощия да се произнася и по други въпроси в областта на хазарта и свързаните с него дейности. Съгласно цитираната разпоредба, изпълнителният директор на НАП, е материално компетентния орган да разрешава и съответно да отказва възстановяването на платени такси за издаване и продължаване действието на лицензите за организиране на

хазартни игри с игрални автомати.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗХ няма други специални изисквания. Посочен е издателят на решението, адресата, какво е решението на органа по подаденото от заявителя заявление, какво е мотивирало органа да стигне до посочения извод. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Мотиви се съдържат както в самото решение, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка.

Настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на процесното решение, ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната му, на процесуално основание.

По съответствието на решението с материалните разпоредби:

Според решението, с което се продължава издадения в полза на дружеството лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала, след получаването му дружеството трябва да заплати дължимите такси, посочени като държавна такса по чл.30, ал.1 ЗХ във вр. с чл.3, ал.1, т.4, б. "а" от ТТЗХ в размер на 7 800лв. и държавна такса за издаване и поддържане на лиценз за игри с с игрални автомати със срок на лиценза 5 години в размер на 25 000лв., съгласно чл.30, ал.6 ЗХ. Указаната такса е заплатена. След заплащането ѝ и след преценка на обстоятелствата, дружеството е поискало възстановяване на таксата по чл.30, ал.6 ЗХ, като недължимо платена, за което е подало заявление. По това заявление, органът е постановил оспореното в настоящето производство решение.

С оспореното решение, изпълнителният директор на НАП е отказал да възстанови платените от жалбоподателя с платежно нареждане от държавна такса по чл.30, ал.6 ЗХ в размер на 25 000лв., платена с преводно нареждане от 21.01.2022г. За да прецени приложимите разпоредби относно дължимите такси във връзка с подаденото на 29.11.2021г. искане от „Джокер Клуб“ЕООД за издаване на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати по ЗХ за срок от 5 години в игрална зала с адрес: [населено място], [улица], вх.Б-партер, с 18 броя игрални автомата с 18 броя игрални места, съдът съобрази следното:

Спорът по делото се свежда до това, коя конкретно такса от предвидените в чл. 30 ЗХ дължи жалбоподателя за продължаване срока на действие на издадения му лиценз и по-конкретно дължи ли две такси – такава по ал.1 и такава по ал.6 от чл. 30 ЗХ.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от ЗХ, за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, за издаване на лицензи по този закон, с изключение на лицензи за онлайн залагания, за издаване на удостоверения с вписани промени по издадени лицензи, както и за извършване на други административни услуги, се събират държавни такси по тарифа, приета от Министерския съвет по предложение на Министъра на финансите. С измененията и допълненията на ЗХ от ДВ, бр. 69/2020 г., чл. 30 от същия закон е допълнен с нова ал. 6, с която е въведена такса за издаване и поддържане на лиценз за организирането на хазартни игри с игрални автомати. Наред с това, не е отменена, нито е изменена по съдържанието си разпоредбата на чл. 30, ал. 7, преди – ал. 5 от ЗХ (в предходната му редакция от ДВ бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.), според която за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, се събират само таксите по ал. 1. Според вида на организираните от дружеството "хазартни игри

с игрални автомати в игрална зала", дейността му попада в приложното поле на чл. 242, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане/ЗКПО/: облагане с алтернативен данък върху хазартна дейност с игрални автомати, който е окончателен. В този случай се дължи само таксата по чл. 30, ал. 7 във връзка с ал. 1 от ЗХ. Изричната уредба на чл. 30, ал. 7 ЗХ не допуска противоречиво тълкуване, като посочва, че за този вид хазартни игри се събират само таксите по ал. 1. Дори и да се касае за законодателна техника при изменение на разпоредбите на ЗХ, която е довела до неяснота при правоприложението, следва да се има предвид конституционният принцип за законоустановеност на данъците и таксите. Дължимостта на данъците и таксите за всеки отделен случай следва да е ясна и безпротиворечива, което се изключва при наличие на неотменена разпоредба в приложимия нормативен акт, която изключва такава дължимост. В случай, че жалбоподателят е внесъл таксата по чл.30, ал.1 от ЗХ и организираниите от него хазартни игри се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, то внесената от него такса и по чл.30, ал.6 от ЗХ е без правно основание и следва да се възстанови.

Предвид гореизложеното, дължима е в случая само таксата по чл. 30, ал.1 ЗХ, препращаща към Тарифата, като е неоснователно събирането на такса по чл.30, ал.6 ЗХ. Поради това, платената по сметка на НАП такса в размер на 25 000 лв. не се дължи и е следвало да бъде възстановена при поискването от страна на „Джокер Клуб“ЕООД.

При този изход на спора, ще следва да се уважи претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените от него по делото разноски за държавна такса – 50лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 1300лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №000030-5325/07.06.2022г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искане с вх.№94-К-180/23.05.2022г. от „Джокер Клуб“ЕООД-гр.Р., за възстановяване на държавна такса по чл. 30, ал.6 ЗХ в размер на 25 000лв., платена с преводно нареждане от 21.01.2022г. по сметка на НАП.

ИЗПРАЩА делото като преписка на ответника за ново произнасяне при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Джокер Клуб“ЕООД-гр.Р., с ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 1350 /хиляда триста и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

